

عنوان مقاله:

مقایسه کفش های طبی با شاخص های ارگونومی و بررسی تاثیر این کفش ها بر عملکرد و کاهش دردهای عضلانی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات نظام سلامت، دوره 8، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندها:

احسان الله حبیبی - Associate Professor, Department of Occupational Health Engineering, School of Public Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Maesome گرسیوز MSc Student, Student Research Committee, Department of Occupational Health Engineering, School of Public Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Sina سینا اشرفی دهکردی - MSc Student, Student Research Committee, Department of Occupational Health Engineering, School of Public Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Akbar حسن زاده - Lecturer, Food Security Research Center, Department of Statistics and Epidemiology, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: کفش طبی راه هایی برای درمان ساختمن و عملکردهای مربوط به مشکلات پا را ارایه می کند. اشخاص با پای سالم نیازی به کفش طبی ندارند. کفش ها دارای طرح ها و ارتفاعات متفاوتی هستند و ممکن است با مواد مختلفی بسته به ماهیت تصحیحات لازم ایجاد می شود. سفارش یک کفش طبی مانند دارو مخصوص و ویژه هر شخص است. با این حال امروزه شرکت های زیادی محصولات خود را به عنوان کفش طبی به فروش می رسانند و افراد بدون آگاهی از نوع بیماری و بدشکلی و بدون نظر پزشک از این کفش ها به عنوان ابزار درمانی استفاده می کنند. هدف از مطالعه حاضر، بررسی تطابق کفش های طبی با شاخص های ارگونومی و تاثیر آن ها بر عملکرد فرد در قسمت کف پا، کمر و زانو بود. مواد و روش ها: در این بررسی ابتدا ۴ نوع از کفش های موجود در بازار که به عنوان کفش طبی عرضه می شود انتخاب و با شاخص های ارگونومی کیفی مقایسه گردید و در مرحله دوم تاثیر این کفش ها بر تسکین دردهای عضلانی و افزایش عملکرد فرد در قسمت کف پا، کمر و زانو بررسی شد. یافته ها: هیچ کدام از کفش های انتخابی به طور کامل با استانداردهای ارگونومی تطابق نداشتند. همچنین تاثیر این کفش ها بر تسکین درد و افزایش عملکرد فقط در قسمت کف پا معنی دار بود. نتیجه گیری: در این مطالعه مشخص شد که کفش های عرضه شده به عنوان طبی حتی به طور کامل با شاخص های عمومی مربوط به کفش هم تطابق ندارند و استفاده از آن ها به عنوان ابزار درمانی مناسب نیست. در نتیجه آگاه کردن افراد جامعه در این رابطه می تواند مفید باشد. همچنین لزوم تدوین استاندارد و نظارت کافی بر تولید کفش به ویژه کفش های طبی، امری ضروری به نظر می رسد. انجام مطالعات مشابه برای جمع آوری اطلاعات بیشتر پیرامون این کفش ها پیشنهاد می شود. واژه های کلیدی: کفش طبی، شاخص ارگونومی، عملکرد، دردهای عضلانی

کلمات کلیدی:

.Medical Shoe, Ergonomic Index, Performance, Muscular Pain

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1730361>

